

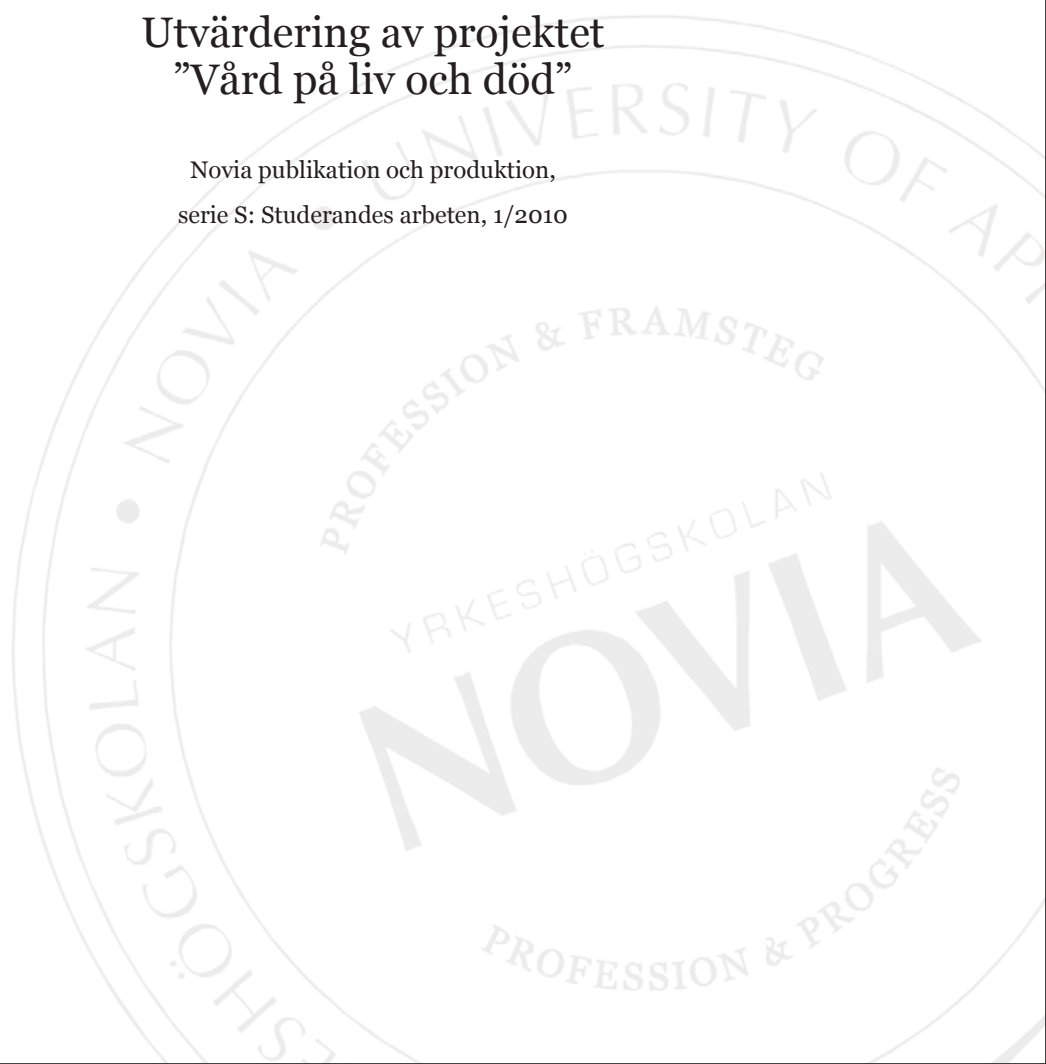
Utvärdering av projektet

”Vård på liv och död”

Susann Granlund

Utvärdering av projektet ”Vård på liv och död”

Novia publikation och produktion,
serie S: Studerandes arbeten, 1/2010

Utgivare: Yrkes högskolan Novia, Fabriksgatan 1, Vasa, Finland

© 2010 Susann Granlund och Yrkes högskolan Novia

Layout: Michael Diedrichs

Utvärdering av projektet Vård på liv och död / Susann Granlund.

– Vasa : Yrkes högskolan Novia, 2010.

Novia publikation och produktion, serie S: Studerandes arbeten, 1/2010.

ISSN: 1799-4209 (Online)

ISBN (digital): 978-952-5839-11-1

Utvärdering av projektet
”Vård på liv och död”

Susann Granlund

Innehållsförteckning

Sammanfattning	5
1. Inledning	6
2. Bakgrund	7
2.1 Syfte och centrala frågeställningar	7
2.2 Ett inspirerande projekt	7
2.3 Beskrivning av projektet "Vård på liv och död"	9
3. Metod och analys	11
4. Resultat	12
5. Diskussion	14
5.1 Validitet och reliabilitet	16
5.2 Förslag till fortsatt utveckling	16
Källor	18

Sammanfattning

Artikeln beskriver utvärderingen av projektet "Vård på liv och död – ett utvecklingsprojekt kring vården av den suicidala patienten på akutpsykiatrisk avdelning (VCS)". Målet var att skapa ett inspirerande projekt i enlighet med Paasivaaras, Suhonens och Nikkiläs (2008) definition.

Syftet med utvärderingen är att utreda hur väl detta mål uppfylldes.

Utvärderingen har också ett lärande syfte eftersom kunskap kan fås som sedan kan utnyttjas vid planeringen och genomförande av kommande projekt. Kvantitativ metod användes i utvärderingen och mätinstrumentet var ett frågeformulär uppgjort utifrån tankarna om ett inspirerande projekt. Frågeformuläret bestod av 22 påståenden med fyra fasta svarsalternativ enligt Likert-skala och fylldes i av de sex projektgruppsdeltagarna. Svartsalternativen poängsattes och målet var att uppnå en medelnivå som motsvarade stämmer ganska bra-svartsalternativet, d.v.s. > 360 poäng för projektet som helhet och > 66 poäng på individnivå.

Resultatet visar att "Vård på liv och död" var ett inspirerande projekt både på individplan och som helhet. Projektet som helhet fick 441 poäng och på individnivå översteg allas poäng 70. De påståenden som fick fulla poäng av alla deltagarna var den positiva upplevelsen av att jobba med vårdare från andra avdelningar och att projektledaren hade lyssnat till deltagarnas idéer.

1. Inledning

”Vård på liv och död” var ett utvecklingsprojekt kring vården av den suicidala patienten på tre akutpsykiatriska avdelningar vid Vasa centralsjukhus. Projektet genomfördes som en del av mina högre yrkeshögskolestudier inom ledarskap och utveckling vid Yrkeshögskolan Novia. Denna artikel fokuserar på utvärderingen av projektet och vill utreda om ”Vård på liv och död” kan anses ha varit ett inspirerande projekt enligt Paasivaaras, Suhonens och Nikkiläs (2008) definition.

Ett gammalt talesätt säger att det finns två typer av terapeuter; de som har haft en patient som begått självmord och de som kommer att ha. En patients självmord är en allmän yrkesrisk inom psykiatri (Valente, 2003, 17-22). I Finland begås årligen omkring 1000 självmord. Det betyder ca tre självmord per dag och i medeltal ca 20 självmord varje vecka. Statistiskt sett är det mest män i Finland som begår självmord, medan de flesta självmordsförsök begås av kvinnor. Det begås ca 10-15 gånger fler självmordsförsök jämfört med självmord. Självmordstankar är mycket vanliga; ca en tiondel av finländarna får tidvis självmordstankar i svåra livssituationer (Uusitalo, 2007, 13-15).

Arbetet med självmordsbenägna patienter utgör alltså en stor del av den psykiatriska vården idag och upplevs av de flesta som viktigt och värt att utveckla. Samtidigt är förändringstakten i dagens vård mycket snabb och frågan är om viljan att utveckla längre räcker till. Det måste också finnas tid och ork att utveckla arbetet. Därför känns det aktuellt att granska projektet ”Vård på liv och död” ur en inspirerande synvinkel. Blev projektet ett inspirerande projekt för deltagarna eller blev det ännu ett i mängden av påtvingade utvecklingskrav? Utvärdering av ett genomfört projekt kan ge många värdefulla insikter och lärdomar som kan användas i planeringen och förverkligandet av kommande projekt. För dagens ledare är det inte längre ett alternativ att stå vid sidan om utvecklingen, utan frågan är hur vi får våra medarbetare inspirerade och motiverade att helhjärtat delta.

2. Bakgrund

På Vasa centralsjukhus har vårdarna hittills saknat gemensamma, nedskrivna riktlinjer för vården av suicidala patienter. Fagerström (2000, 82) säger att ledarens huvuduppgift är att skapa förutsättningar för vårdarna att ge god vård, vilket blev utgångspunkten för projektet "Vård på liv och död". Projektet ville skapa bättre förutsättningar för vårdarna att ge god vård till suicidala patienter. Samtidigt är det en utmaning för ledaren i dagens hälso- och sjukvård att skapa ett projekt som upplevs nödvändigt och inspirerande eftersom projekten avlöser varandra i en strid ström och kraven på utveckling och förändring är stora. Därför fokuserar denna artikel på utvärderingen av projektet "Vård på liv och död" i relation till Paasivaaras m.fl. (2008) tankar om ett inspirerande projekt.

2.1 SYFTE OCH CENTRALA FRÅGESTÄLLNINGAR

Målet var att skapa ett inspirerande projekt för deltagarna. Syftet med utvärderingen är utreda hur väl detta mål uppfylldes. Enligt Lundahl och Skärvad (1999, 206-207) behöver graden av måluppfyllelse ändå inte vara utvärderingens enda syfte. Utvärderingen av detta projekt har också ett lärande syfte eftersom kunskap kan fås som sedan kan utnyttjas vid planeringen och genomförandet av framtida projekt. Utvärderingen vill besvara frågorna:

1. Var "Vård på liv och död" ett inspirerande projekt?
2. Vilka aspekter av projektet upplevde deltagarna som mest/minst fungerande?

2.2 ETT INSPIRERANDE PROJEKT

Paasivaara m.fl. (2008) frågar sig hur man kan undvika projektleda, överbelastning och okontrollerad förnyelse i dagens social- och hälsovård och ger sin syn på hur ett inspirerande projekt kan skapas. De anser att ett inspirerande projekt uppkommer på arbetsgruppens eget initiativ och utgående från egna behov, det främjar grunduppgiften och är lätt att motivera. Det är en medveten förändring och viktigt för hela arbets-

samfundet och gör att individerna och gruppen förbinder sig till det (Paasivaara m.fl., 2008, 7-16).

Författarna beskriver ett inspirerande projekt som bestående av följande delar:

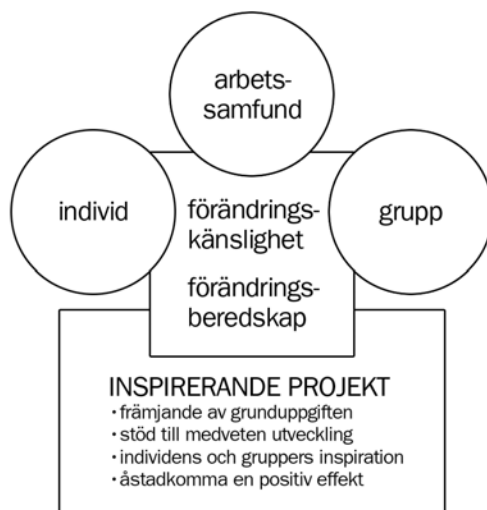

Bild 1. Referensram för ett inspirerande projekt (Paasivaara, Suhonen & Nikkilä, 2008, 29).

Ett inspirerande projekt bör vara direkt eller indirekt kopplat till arbetssamfundets grunduppgift och stöda ett bättre ombesörjande av den. Svaret på frågan "vad är projektets samband med grunduppgiften?" bör vara klart för alla. Ett inspirerande projekt stöder till medveten utveckling där syftet är att odla resurser, öka aktiviteten och förbättra kvaliteten. Detta sker på ett så medvetet sätt som möjligt genom att känna igen förändringsbehovet, planera på rätt sätt, beakta arbetssamfundets förändringskänslighet och -beredskap, samt utvärdera effekten. En medveten utveckling innebär också att skapa och möjliggöra perioder när den nya verksamheten får stabilisera sig. Ett inspirerande projekt beaktar individens och gruppens inspirationsnivå och faktorer som påverkar denna. Förmågan att inspirera är en viktig roll hos ledaren. Ledaren bör ha en egen, äkta vilja att delta och utveckla, kunna upprätthålla nyfikenhet och uppmuntra till utforskande och prövande, ge medlemmarna all

väsentlig information och kunna skapa en inspirerande verksamhetskultur. Ett inspirerande projekt kan utvärderas enligt vilken effekt det har haft på arbetssamfundet eller organisationen (Paasivaara m.fl., 2008, 17-30).

För att åstadkomma ett inspirerande projekt krävs det att man bekräftar och stöder förutsättningar som arbetsmotivation, innovation, kreativ problemlösning, förbindelse, kommunikation och gruppens och individens känsla av inre styrka, egen kontroll och möjlighet att påverka sin situation (Paasivaara m.fl., 2008, 71-101).

2.3 BESKRIVNING AV PROJEKTET "VÅRD PÅ LIV OCH DÖD"

Ovanstående tankar genomsyrade planeringen, genomförandet och utvärderingen av projektet "Vård på liv och död". Syftet med projektet var att skapa en manual för vården av den suicidala patienten. Manualen skulle tydliggöra vården av den suicidala patienten genom att utgöra en syntes av vårdarnas praktiska kunskap och litteratur/forskning från området. Manualen skulle ge svar på tre centrala frågeställningar: hur gör vårdaren en bedömning av patientens suicidalitet? hur vårdar vi en suicidal patient på akutpsykiatrisk avdelning på VCS och vilka är riktlinjerna för hanteringen av en situation där en patient gör självmord under vårdtiden?

Projektet genomfördes som aktionsforskning, vilket innebar att deltagarna i projektet var aktiva medarbetare tillsammans med projektledaren. Projektorganisationen omfattade en styrgrupp bestående av översköterskan och avdelningssköterskorna från de tre medverkande avdelningarna och en projektgrupp bestående av två erfarna vårdare (≥ 10 års erfarenhet av psykiatrisk vård) från respektive avdelning. Skribenten fungerade som projektledare.

Projektgruppen samlades fyra gånger under hösten 2008. Temat för den första träffen var den praktiska vården av suicidala patienten som den ser ut idag och fokusgruppintervju användes som datainsamlingsmetod. Inför den andra träffen hade projektledaren sammanställt en forsknings- och litteraturöversikt kring temat och även här användes fokusgruppintervju för att få en beskrivning av de tankar litteraturen väckte hos deltagarna. Under den tredje träffen användes metoden mindmapping för att samla deltagarnas idéer kring hur vår egen manual kunde se ut. Under den sista träffen diskuterades det förslag till manual som projektledaren hade gjort upp på basen

STUDERANDES ARBETE

av deltagarnas idéer. Deltagarna gjorde även en utvärdering av projektet. Efter att styrgruppen godkänt manualen, presenterade och överlämnade projektledaren den till respektive avdelning tillsammans med projektets slutrapport.

3. Metod och analys

Efter att målet är identifierat är nästa steg i utvärderingsprocessen att välja bedömningskriterier och mätinstrument (Lundahl & Skärvad, 1999, 208). Kvantitativt närmelsesätt valdes i denna utvärdering eftersom syftet var att mäta måluppfyllelse. Mätinstrumentet var ett frågeformulär uppgjort utifrån tankarna om ett inspirerande projekt. Frågeformuläret bestod av 22 påståenden med fyra fasta svarsalternativ enligt Likert-skala. Det hade hög grad av både standardisering och strukturering för att stöda en systematisk genomgång av vissa specifika områden (Lundahl & Skärvad, 1999, 116-117). Eftersom människor har en benägenhet att välja neutrala svarsalternativ (Patel & Davidson, 1994, 68) valdes ett frågeformulär med endast fyra svarsmöjligheter: stämmer precis, stämmer ganska bra, stämmer ganska dåligt och stämmer inte alls. I slutet av frågeformuläret fanns utrymme för egna kommentarer.

Valet av bedömningskriterier och analysen av svaren förverkligades så att svarsalternativen för varje påstående poängsattes från 1-4 där 1 stod för stämmer inte alls och 4 för stämmer precis (Patel & Davidson, 1994, 72). Totalpoängen för en enskild individ beskriver hur väl projektet lyckades i sin målsättning på individnivå. Totalpoängen kan också räknas för vart och ett påstående för att mäta vilka aspekter som upplevdes fungera bäst/sämst. Totalpoängen för alla påståenden gemensamt anger hur väl projektet lyckades som helhet. För att kunna klassificera projektet som ett inspirerande projekt bör det uppnå en medelnivå i poängsättningen som motsvarar nivån stämmer ganska bra.

4. Resultat

Frågeformuläret fylldes i av alla sex deltagare i projektgruppen. Tre av deltagarna fyllde i formuläret under den sista projektgruppträffen och resten skickade sina svar senare till projektledaren. Resultatet visar att endast två av de fyra svarsalternativen användes; stämmer precis och stämmer ganska bra. Två påståenden saknade ett svar var och exkluderades därför från analysen.

Poäng per påstående visas i följande tabell:

Antal påståenden:	Antal poäng:
2	24
8	23
3	22
3	21
4	20
Sammanlagt (max 480 poäng)	441

Tabell 1. Poäng per påstående.

Poängen varierade alltså mellan 20-24 med två påståenden som fick full poäng (24) av alla deltagarna (Jag har upplevt det positivt att jobba tillsammans med vårdare från andra avdelningar och Projektledaren har lyssnat till mina idéer). De påståenden som fick minst poäng (20) var Jag har känt mig inspirerad att jobba med projektet, Jag har sett fram emot projektgruppträffarna, Jag har fått nya tankar och idéer kring temat tack vare projektgruppen och Projektledaren har ökat min inspiration för projektet. Den sammanlagda poängen för alla påståenden gemensamt var 441 poäng.

Poängsättningen per individ visas i tabellen nedan.

UTVÄRDERING AV PROJEKTET "VÅRD PÅ LIV OCH DÖD"

Individ 1	81 (-1 svar)	Individ 4	80
Individ 2	71 (-1 svar)	Individ 5	87
Individ 3	80	Individ 6	79

Tabell 2. Poängsättning per individ, max poäng/individ: 88.

Tre av deltagarna hade skrivit kommentarer i slutet av formuläret där de tackade för samarbetet och ansåg att projektet var kort, kärnfullt och mycket nödvändigt. Förundran uttrycktes över att ingen tidigare föreslagit en manual för den suicidala patienten/vården. Manualen beskrevs som bra och användbar.

5. Diskussion

”Vård på liv och död” kan anses ha varit ett inspirerande projekt eftersom resultatet för projektet som helhet var 441 poäng i förhållande till målet 360 poäng. Också på individnivå kan projektet anses ha varit inspirerande eftersom allas poängnivå översteg 70 i förhållande till målet 66 poäng.

Svaren visar att det fanns två aspekter av projektet som alla deltagare bedömde med högsta poäng; det positiva att jobba tillsammans med vårdare från andra avdelningar och att projektledaren hade lyssnat till deras idéer. Paasivaara m.fl. (2008, 49-54) lyfter fram just samarbetet mellan olika arbetssamfund som något berikande och något som inspirerar till nya idéer. Projektgruppen ska gärna bestå av olika människor för att inspirera till nya närmelsesätt, synvinklar och verksamhetsformer och ett sätt att öka olikheterna är att deltagarna kommer från olika arbetsenheter. Trots att deltagarna i projektet ”Vård på liv och död” jobbar på liknande avdelningar med liknande patienter är samarbetet mellan avdelningarna minimalt kring utveckling av vården.

Utvärderingen visar att samarbete mellan avdelningarna uppskattas och kunde utökas i framtiden. Däremot visar resultatet också att det positiva i att jobba med vårdare från andra avdelningar inte nödvändigtvis beror på att det ger upphov till nya tankar och idéer eftersom detta påstående fick minst antal poäng i frågeformuläret. Vad som upplevs positivt i samarbetet framkommer inte i denna utvärdering, men Briner, Geddes och Hastings (2000, 20-22) menar att genom dylika grupper kan det komma fram outnyttjad talang, entusiasm och engagemang. Grupperna stimulerar kommunikation och korsbefruktning, så att det kan skapas effektivare lösningar på svåra problem. Att samarbete mellan avdelningarna upplevs positivt är en viktig lärdom inför planeringen av kommande projekt.

Paasivaara m.fl. (2008, 96) säger också att ett av nyckelområdena för ett inspirerande projekt är att lyckas skapa möten där alla känner sig hörda och uppskattade. Projektledaren har här en viktig roll i att skapa förutsättningar för alla att delta och få sin röst hörd och att uppmuntra också de tysta deltagarna att föra fram

sin åsikt. "Vård på liv och död" var ett mycket styrt projekt från projektledarens sida p.g.a. ett konkret mål och snäv tidsram. Projektgruppen deltog inte i planeringen av projektet, utan endast i förverkligandet. Trots denna styrning var alla medlemmar överens om att projektledaren lyssnat på deras idéer.

Svaren visar på fyra områden som fått minst poäng; känsla av inspiration att jobba med projektet, att ha sett fram emot projektgruppträffarna, att ha fått nya tankar och idéer tack vare projektgruppen och projektledarens förmåga att öka deltagarnas inspiration. Enligt Paasivaara m.fl. (2008, 25-101) kan man inte förvänta sig att deltagarnas inspirationsnivå hela tiden ska vara hög. Inspirationen är en vågrörelse som ibland är hög och ibland låg. Inspirationsnivån kan ökas av både inre och yttre faktorer. Inre faktorer är t.ex. mångsidigheten i arbetet, omväxling, utmaning och självständighet. Yttre faktorer är t.ex. lön, tack och erkännande. Låg inspirationsnivå hos individen och gruppen påverkas också av tidigare upplevelser av jobbiga projekt, okontrollerad förnyelse, tidigare misslyckanden, problem i arbetet utanför projektet eller privata problem.

Projektledarens roll är att skapa en inspirerande verksamhetsmiljö genom att själv engagera sig och sätta sig i blöt. I projektet "Vård på liv och död" var deltagarna erfarna vårdare med många tidigare projektupplevelser i bagaget. Kraven på utveckling och förändring är stora i dagens hälso- och sjukvård och alla "extra" krav kan ytterligare öka den redan stora arbetsbördan. De yttre inspirationsfaktorerna i detta projekt var få och de inre faktorerna kan ha begränsats av att projektet var så styrt från projektledarens sida att det inte gav utrymme för tillräckliga utmaningar eller känsla av att kunna påverka planeringen och utformningen av projektet. Dessa faktorer kan ha påverkat inspirationsnivån och förväntan inför träffarna. Deltagarna hade stor erfarenhet av vården med suicidala patienter och vårdar liknande patienter på liknande sätt på olika avdelningar, vilket kan förklara upplevelsen av att projektgruppen inte gav upphov till så många nya tankar och idéer.

"Vård på liv och död" kan däremot i sin helhet anses ha varit ett inspirerande projekt enligt den utvärdering projektgruppsmedlemmarna gav. Kopplingen till grunduppgiften upplevdes tydlig, resultatet ansågs viktigt och nyttigt, det fanns intresse och motivation hos alla deltagare, gruppen hade en viktig betydelse och ett fungerande samarbete och det upplevdes positivt att samarbeta med vårdare från

andra avdelningar. Förutsättningar för ett inspirerande projekt är även projektledarens förmåga att leda och inspirera och få gruppen med i processen, vilket också i detta projekt upplevdes fungera.

5.1 VALIDITET OCH RELIABILITET

Den inre validiteten i frågeformuläret kan ha minskats av att projektledaren själv operationaliserade tankarna om ett inspirerande projekt. Det är därför oklart om frågeformuläret fångade in för lite eller för mycket av verkligheten (Lundahl & Skärvad, 1999, 150-152). Validiteten kunde ha ökats genom att ha haft någon utomstående att granska påståendenas ändamålsenlighet för att mäta det avsedda. På grund av att utvärderingen var endast en liten del av projektet, användes inte heller kompletterande metoder för att säkerställa resultatet. Däremot överensstämmer resultatet med projektledarens egen upplevelse och tolkning av deltagarnas åsikter och beteende. Projektledaren skrev ner sina tankar och upplevelser direkt efter varje projektgruppträff för att kunna spegla resultatet mot dessa.

Ingen behövde skriva sitt namn på frågeformuläret, men eftersom gruppen var liten, var möjligheten till anonymitet liten, vilket kan ha påverkat svaren. Eftersom frågeformuläret var styrt i färdiga påståenden, kan det finnas aspekter av projektet som deltagarna önskat utvärdera som aldrig kom fram. Däremot fanns det utrymme för fria kommentarer där dessa aspekter kunde framföras. Attitydskalan bestod endast av fyra alternativ, vilket var ett medvetet val, men borde eventuellt ha utökats med ett neutralt alternativ eftersom det kunde ha gett mera bredd i svaren. Att endast två av fyra svarsalternativ användes behöver inte betyda att allas åsikter var enbart positiva, utan kan vara ett tecken på att svarsalternativen inte var tillräckligt nyanserade.

5.2 FÖRSLAG TILL FORTSATT UTVECKLING

Utvärderingen av projektet "Vård på liv och död" visar att samarbetet över avdelningsgränser uppskattas och kunde därför utnyttjas mer i kommande projekt.

Utvärderingen av projektet kunde ytterligare fördjupas, t.ex. genom intervjuer, för att få en noggrannare bild av vad deltagarna baserade sina åsikter på och få deltagarnas förändringsförslag och önskemål med tanke på kommande projekts planering och

UTVÄRDERING AV PROJEKTET "VÅRD PÅ LIV OCH DÖD"

genomförande. Tankarna om ett inspirerande projekt kan även i fortsättningen användas som en röd tråd i planering och genomförande av projekt eftersom denna utvärdering visar att deltagarna då upplever projektet som lyckat. Det viktigaste kriteriet för ett lyckat projekt torde ändå vara att den suicidala patientens vård förbättrats tack vare projektet och därför kunde utvärderingen i fortsättningen ta fasta på patientens upplevelse av sin vård.

Källor

- Briner, W., Geddes, M. & Hastings, C. (2000). Projektledaren. Stockholm: Svenska förlaget.
- Fagerström, L. (2000). Patientens vårdbehov. Att förstå och mäta det omätbara. Vasa: eget förlag.
- Lundahl, U. & Skärvad, P-H. (1999). Utredningsmetodik för samhällsvetare och ekonomer. Lund: Studentlitteratur.
- Paasivaara, L., Suhonen, M. & Nikkilä, J. (2008). Innostavat projektit. Helsinki: Sairaanhoidajaliitto.
- Patel, R. & Davidson, B. (1994). Forskningsmetodikens grunder. Att planera, genomföra och rapportera en undersökning. Lund: Studentlitteratur.
- Uusitalo, T. (2007). Yli mahdottoman: itsemurha ja läheinen. Helsinki: Edita.
- Valente, S. (2003). Aftermath of a Patient's Suicide: A Case Study. Perspectives in Psychiatric Care 39 (1), 17-22.

Om Novia

Yrkeshögskolan Novia har ca 3500 studerande och personalstyrkan uppgår till ca 390 personer. Novia är den största svenskspråkiga yrkeshögskolan i Finland som har examensinriktad ungdoms- och vuxenutbildning, utbildning som leder till högre yrkeshögskoleexamen samt fortbildning och specialiseringsutbildning.

Novia har utbildningsverksamhet i Vasa, Esbo, Helsingfors, Jakobstad, Nykarleby, Raseborg och Åbo.

Yrkeshögskolan Novia är en internationell yrkeshögskola, via samarbetsavtal utomlands och internationalisering på hemmaplan.

Novias styrka ligger i närvaron och nätverket i hela Svenskfinland.

Novia representerar med sitt breda utbildningsutbud de flesta samhällssektorer. Det är få organisationer som kan uppvisa en sådan kompetensmässig och geografisk täckning. Högklassiga och moderna utbildningsprogram ger studerande en bra plattform för sina framtida yrkeskarriärer.

Yrkeshögskolan Novia, Fabriksgatan 1, 65100 Vasa, Finland

Tfn +358 (0)6 328 5000 (växel), fax +358 (0)6 328 5110

Ansökningsbyrån, PB 6, 65201 Vasa, Finland

Tfn +358 (0)6 328 5555, fax +358 (0)6 328 5117

ansokningsbyran@novia.fi

www.novia.fi

The article describes the evaluation of the project ***”Care on the Brink of Life and Death –A development project about the care of the suicidal patient on acute psychiatric wards (VKS)”***. The goal was to create an inspiring project according to Paasivaara, Suhonen and Nikkilä’s (2008) definition. The purpose of the evaluation is to study how well this goal was attained. The evaluation also has a learning purpose since the knowledge gained can be used in the planning and execution of future projects. A quantitative method was used in the evaluation and the measuring instrument was a questionnaire developed according to the thoughts of an inspiring project. The answer alternatives of the questionnaire were given points and the goal was to reach an average level of the Somewhat agree alternative, that is > 360 points for the project as a whole and > 66 points at the individual level. The result shows that “Care on the Brink of Life and Death” was an inspiring project at both the individual level and as a whole. The project as a whole gained 441 points and at the individual level everyone’s points exceeded 70. The statements that received full points from all participants were the positive experience of working with nurses from other wards and that the project manager had listened to the participants’ ideas.